

[Bendt Bendtsen]

som det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 88, var det et enigt Folketing, der den 25. april 1991 besluttede, at de nødvendige plejehjemslignende pladser skulle være til rådighed. Det er vi helt enige i. Dog kan vi være betænkelige ved grænsen på de 3 måneder. Vi ved, at enhver fast grænse mere eller mindre automatisk kan få den betydning, at det vil blive helt legalt, at de ældre, plejekrævende patienter får lov at vente i 3 måneder, og det kan jo ikke være målet.

Som sagt er ældreplejen en kommunal opgave, og i Det Konservative Folkeparti forventer vi, at kommunerne lever op til deres forpligtelser og deres ansvar i denne sag, for her er man trods alt tæt på problemerne. Det, der er sagt fra talerstolen i dag om det uacceptable i de nævnte ventelister, kan vi være meget enige i, men vi skal også passe på ikke at generalisere. Der står i bemærkningerne, at landets kommuner ikke stiller den nødvendige hjemmehjælp til rådighed, og vi må vel sige, at hovedparten har orden i eget hus.

Med hensyn til ventetiderne på plejehjemspladser eller andre kommunale foranstaltninger har vi jo fået indført en betalingsordning for de færdigbehandlede patienter på vore sygehuse. Vi mener, det vil være nyttigt at se på de erfaringer, som vi kan drage her. Der er nu et helt klart incitament for kommunerne til at få deres færdigbehandlede borgere hjem så hurtigt som muligt.

Vi må også konstatere, at betalingsordningen er begyndt at give resultater i flere amter. Kommunerne har nu fået sat et kontant beløb på deres ventepladser, og det kan da bevirke, at man får set nærmere på de ting. Endnu er det ikke alle amter, der har benyttet sig af muligheden for at opkræve penge for de færdigbehandlede patienter, men det er muligt, at man ikke har opfattet det som et problem i de amter, der ikke har indført betalingsordningen. Jeg må dog sige, at materialet om ventepladserne på dette område er noget mangelfuldt. Ministeren har været inde på de tal, der er tilgængelige, og jeg kan sige, at med udgangspunkt i Fyns Amt, hvor man har indført betalingsordningen, har jeg et dugfrisk notat fra Odense Kommune af den 7. april 1994, hvor det er opgjort, at gennemsnitsforbruget af senge dage er på vej ned. I 1992 havde de over 65-årige i Odense Kommune et gennemsnits-

senedagsforbrug på 17, og det er for januar 1994 – altså godt nok kun en måned – opgjort til 15. Det er på vej ned, men vi er enige om, at vi skal have noget mere materiale, og jeg er glad for, at man er opmærksom på problemerne. Det er også sådan, at med hensyn til dem, der visiteres fra eget hjem, har vi heller ikke nogen lister eller lignende, så det er også en af de ting, vi er nødt til at se på.

I disse år er kommunerne jo i gang med en stor omstilling på ældreområdet, når vi taler om en tryk og værdig pleje, og det kan vi altså ikke kun udmønte i ordene plejehjemspladser, beskyttede boliger og aflastningspladser. Det, vi taler om i dag, er pleje, der bliver individuelt tilpasset til den enkelte. Det behøver slet ikke være noget med længst muligt i eget hjem, som er blevet en noget forslidt tese. Udbygningen i kommunerne af aktiviteter for ældre, døgnpleje og boliger efter ældreboligloven giver de individuelle muligheder og livsværdier, som er så utrolig vigtige på ældreområdet.

Til slut kan vi sige fra Det Konservative Folkeparti, at vi er meget enige med forslagsstillerne i, at det er en samfundsforpligtelse af højeste prioritet at sikre vore ældre og svage medborgere en tryk, værdig og kærlig pleje og omsorg, når de ikke længere er i stand til at klare sig selv, og vi vil hermed gå aktivt ind i udvalgsarbejdet.

Else Winther Andersen (V):

Det er jo ikke første gang, vi har en debat her i folketingssalen, hvor Fremskridtspartiet har rejst spørgsmålet om en garanti for plejehjemspladser, og det er heller ikke første gang, Fremskridtspartiet konsekvent taler om plejehjem og plejehjemspladser. Men denne gang har man da udtrykket beskyttede boliger med, og jeg vil godt spørge Fremskridtspartiet, hvad man i grunden har imod ordet ældreboliger – også når det gælder dem, der bliver bygget som plejehjem, men har nogle bedre rammer end det gamle plejehjemsbyggeri.

Først vil jeg godt sige, at Venstre går ind for, at ældre skal have så fleksible tilbud om boliger og pleje på deres ældre dage som overhovedet muligt. Inden for boligområdet er det vigtigt, at vi, allerede når det drejer sig om folk i den tredje alder, har tilstrækkelige tilbud i såvel handicapvenligt etageboligbyggeri som ældreboliger, andelsboliger og bofællesskaber,